



CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII

Autoritate de stat autonomă

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA 680 Din data de 12.11.2014

Dosar nr.: 469/2014

Petiția nr.: 5120/23.07.2014

Petent: J.G.; Asociația Accept

Reclamat: World Class România S.A.

Obiect: Discriminare instituită pe criteriu de sex, orientare sexuală și statut familial

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. J.G., domiciliul ales

I.1.2. Asociația Accept, București, str

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul părții reclamate

I.2.1. World Class România S.A

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Prin memoriul înregistrat la CNCD sub nr. 5120/23.07.2014, petentul solicită CNCD să constate faptul că este discriminat pe criteriu de sex, orientare sexuală și statut familial

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

3.2. Prin intermediul citației nr. 5120/12.08.2014 a fost citat petentul J.G. pentru termenul stabilit de consiliu la data de 08.09.2014. La termen, petentul s-a prezentat.

3.3. Prin intermediul citației nr. 5120/12.08.2014 a fost citat petentul Asociația Accept pentru termenul stabilit de consiliu la data de 08.09.2014. La termen, petentul s-a prezentat.

3.4. Prin intermediul citației nr. 5506/12.08.2014 a fost citată partea reclamată pentru termenul stabilit de consiliu la data de 08.09.2014. La termen, partea reclamată s-a prezentat.

3.5. La termenul de audieri din data de 08.09.2014 părțile au luat cunoștință de noul termen de audieri stabilit la data de 06.10.2014. La termenul stabilit în ședința de audieri, părțile s-au prezentat.

3.6. Procedura de citare legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petenților

4.1.1. Prin memoriul înregistrat la CNCD sub nr. 5120/23.07.2014 petenții susțin că au fost săvârșite fapte de discriminare pe criterii de sex, orientare sexuală și statut familial din partea clubului de fitness cu piscină. Aceștia susțin că, conform contractului de abonat, clienții beneficiază de serviciile clubului aferente piscinei însoțiți de copii în vârstă de până în 12 ani. Menționează că respectivul contract nu include clauze referitoare la sexul copilului sau al părintelui însoțitor.

4.1.1.1. Petenții susțin că din luna aprilie 2014 clubul a introdus o regulă prin care copiii, indiferent de vârstă, nu mai au voie decât în vestiarele corespunzătoare sexului lor și trebuie să fie însoțiți de un adult de același sex, această regulă excluzând de la serviciul aferent piscinei pe toți clienții sau potențialii clienți care au copii de sex opus, în special pe aceia în a căror familii nu există părinți de același sex cu copilul, fie că este vorba de familii monoparentale sau familii formate din cupluri de persoane de același sex.

4.1.1.2. Petenții arată că în ultima situație la care a făcut referire mai sus se află J.G. și susțin că momentul introducerii regulii respective a fost imediat ulterior unui incident homofob din vestiarul bărbaților în care un client l-a agresat verbal pe acesta și pe partenerul său pentru că sunt homosexuali și își echipează cei doi gemeni dintre care și o fetiță de 3 ani în vestiarul bărbaților.

4.1.1.3. Aceștia susțin că situația creată nu a fost gestionată în mod rezonabil de către conducerea clubului, cerându-le chiar să echipeze fetița într-o toaletă publică, singurul loc pus la dispoziție de către club pentru petent și ceilalți părinți care doresc să folosească serviciile piscinei împreună cu copiii lor de sex opus, în special cei mici care nu se pot echipa singuri.

4.1.1.4. Petenții arată că succesiunea evenimentelor, interacțiunea cu reprezentanții clubului și caracterul disproportionat și nerezonabil al regulii introduse care determină refuzul *de facto* al unui serviciu pentru care petentul a plătit în avans, indică existența unei legături între regula recent introdusă și incidentul homofob care a avut loc împotriva petentului și a familiei sale.

4.1.1.5. Aceștia consideră că, din punct de vedere al legii, faptele săvârșite în cauză se încadrează la fapte de discriminare directă în accesul la servicii publice pe criteriile sex, orientare sexuală și statut familial, îndreptate împotriva petentului, precum și a unor grupuri formate din părinți care au copii de sex opus, în special cei care fac parte din familii monoparentale sau cupluri de persoane de același sex, fie că sunt clienți ai clubului sau potențiali clienți.

4.1.2. Asociația Accept expune situația de fapt în ordine cronologică și arată că petentul J.G. împreună cu partenerul său sunt membri ai clubului World Class România din anul 2004, mergând la piscină în mod regulat însoțiți de cei doi copii gemeni ai lor care, la momentul faptelor sesizate, erau în vârstă de 3 ani.

Aceștia menționează că, de obicei, își echipează copiii la vestiarul destinat bărbaților din incinta clubului, unde le este permisă prezența taților ca bărbați, iar copiii pot fi supravegheați și îngrijiți corespunzător. Arată, de asemenea, că faptele s-au petrecut la data de 29 martie 2014 când petentul J.G. , se afla împreună cu partenerul său și cu cei doi copii ai lor în vestiar și îi pregăteau pe copii pentru înot moment în care, un bărbat, client al clubului, care folosea și el vestiarul, a venit spre ei protestând față de prezența unei fetițe în vestiarul pentru sexul masculin.

Petentul a explicat bărbatului că ei sunt o familie cu doi tați, nu există o mamă care să însoțească fetița în vestiarul pentru sexul feminin. Atunci, un al doilea bărbat care îl însoțea pe primul a început să adreseze cuvinte jignitoare la adresa petentului și a partenerului lui în legătură cu orientarea lor sexuală.

Văzând că injuriile nu se opresc și situația este foarte tensionată, petentul a urcat la administratorul clubului și i-a cerut acestuia să intervină în raport cu cei doi agresori, primind răspun că va interveni mai târziu. În acest sens, arată că petentul a raportat incidentul Directorului general al clubului prin intermediul telefonului, primind scuze din partea acestuia.

4.1.2.1. Aceștia susțin că incidentul din vestiar a avut un impact negativ asupra fetiței petentului.

Menționează că, la circa trei săptămâni după incident, pe data de 23.04.2014, când petentul J.G. a mers din nou la piscină împreună cu copiii săi, i s-a comunicat prin intermediul unor afișe postate în spațiile publice ale clubului că părinții care vin însoțiți de copii minori nu pot să mai utilizeze facilitățile vestiarului corespunzător sexului lor, pentru a echipa copiii de sex opus, indiferent de vârsta copiilor, ca urmare a unei noi reguli adoptate pentru club. Arată că această regulă nouă nu este inclusă în contractul încheiat de petent cu partea reclamată ca prestator de servicii.

Petenții fac referire la politica diferitelor cluburi similare din Europa și SUA care stabilește o vârstă de 5-9 ani pentru copiii care pot avea acces în vestiarul corespunzător sexului opus, dacă sunt însoțiți de părinți aparținând acestui sex.

4.1.2.2. Inițial, petentului și partenerului său i-a fost comunicat că noua regulă a fost elaborată cu consultarea prealabilă a Direcției de Protecție a Copilului din cadrul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, însă în momentul în care au solicitat o copie a acestei opinii scrise, Directorul general a replicat că nu există un răspuns scris și nicio consultare propriu-zisă, ci a existat o "discuție prealabilă telefonică".

Ulterior, în urma unui demers scris efectuat de către petentul J.G. , Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție i-a comunicat acestuia răspunsul trimis în data de 28.05.2014 avocatului părții reclamate în legătură cu oportunitatea și legitimitatea introducerii regulii în cauză. Din răspuns reiese că regula este în afara legii și nu este oportună din punct de vedere al interesului copilului; dimpotrivă, siguranța copilului primează, iar aceasta nu poate fi asigurată decât prin însoțirea copilului de un părinte. Conform Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție, în cazul copiilor de vârste mici, dacă nu sunt prevăzute facilități de vestiare pentru familie, decizia accesului în vestiarul destinat persoanelor de sex opus copilului poate fi lăsată în seama părintelui.

În urma acestora, petentul J.G. și partenerul său au continuat să discute atât cu administratorul clubului, cât și cu Directorul General World Class România SA, în vederea eliminării acestei măsuri discriminatorii. Petentul și partenerul său au păstrat legătura în acest sens și cu avocatul părții reclamate, fiind interesați atât de eliminarea regulii pe care o consideră discriminatorie din perspectiva legislației naționale și standardelor europene, dar și în vederea depunerii unei plângeri la poliție, pentru actele comise de cei doi membri ai clubului împotriva familiei lor. Arată că în prezent această regulă discriminatorie rămâne în vigoare la nivelul clubului, iar reprezentanții părții reclamate nu sunt interesați, conform propriilor declarații din corespondența datată 20 mai 2014, să creeze niște facilități corespunzătoare pentru membrii care doresc să beneficieze de serviciile la care sunt îndreptați, alături de copii de sex opus.

Precizează că nu s-a acționat nici în sensul asigurării unui climat de securitate, nediscriminatoriu și favorabil tuturor persoanelor, indiferent de sex și orientare sexuală, cu toate că a recunoscut existența incidentelor de către conducerea clubului.

4.1.3. Petenții învederează că în cauză este vorba despre două discriminări: în primul rând, este vorba despre discriminarea petentului și a membrilor familiei sale prin comportamentul părții reclamate raportat la incidentul din vestiar și prin introducerea regulii privind interzicerea copiilor în vestiarele de sex opus; în al doilea rând, este vorba despre discriminarea unor grupuri de persoane prin introducerea de către partea reclamată a unei reguli generale care afectează clienții sau potențialii clienți care sunt părinți ai unor copii de sex opus, în special bărbații sau femeile care fac parte din familii monoparentale sau fac parte din familii formate din cupluri de același sex.

Reprezentanții clubului nu au luat măsura retragerii calității de membru pentru cei doi clienți agresivi, în ciuda faptului că au recunoscut incidentul și că respectivii au hărțuit și intimidat alți clienți și chiar angajați ai clubului.

Arată că partea reclamată a introdus o regulă care interzice *de facto* folosirea de către petent a vreunui dintre vestiare pentru echiparea fetei sale. Ca bărbat, petentul nu are voie să intre în vestiarul destinat femeilor și nu are voie să o aducă pe fetița sa în vestiarul bărbaților. Această regulă nu este inclusă în contractul de servicii încheiat de petent cu partea reclamată, în contract specificându-se faptul că membrii pot avea acces cu copii „*în vârstă de până la 12 ani în incinta zonei de piscină între orele 09:00-18:00, de luni până duminică și numai sub supravegherea strictă a părinților acestora*”. Contractul nu specifică sexul părinților sau al copiilor.

Potentul J.G. învederează că modul în care el și familia sa au fost tratați la data de 29 martie 2014 este umilitor și ofensator, iar discuțiile ulterioare avute cu reprezentanții părții reclamate și impunerea regulii descrisă mai sus au dus la întreținerea unui cadru umilitor și ofensator.

De asemenea, consideră că felul în care partea reclamată a aplicat regula respectivă este inadecvat prin faptul că singura „facilitate” pentru echiparea copiilor de sex opus pusă la dispoziție de către partea reclamată a fost toaleta publică. Măsura echipării copiilor în toaleta publică este contrară drepturilor copilului și este nerezonabilă, în primul rând pentru că aceasta este folosită de sute de persoane zilnic în scopul propriu-zis de toaletă; în al doilea rând, această măsură nu respectă condițiile minime de igienă aferente folosirii piscinelor, care trebuie prevăzute obligatoriu cu vestiare și dușuri, pe lângă toalete; în al treilea rând, copiii nu știu cum să se ferească să nu atingă zone insalubre precum cele dintr-o toaletă, nu este suficient spațiu și nici facilități pentru a așeza copilul, a-i atârna și depozita hainele, pantofii, prosopul, a-i face duș, a-l usca, etc.

4.1.3.1. Potentul consideră că a fost tratat în acest mod pe criteriul orientării sexuale, a sexului (masculin) și a statutului său familial (părinte într-o familie formată dintr-un cuplu de același sex): petentul este homosexual și are o familie împreună cu un bărbat, în plus el însuși bărbat fiind (nu o femeie) se ocupă de îngrijirea și educarea fetei sale, inclusiv prin petrecerea timpului liber la piscină (ceea ce implică în cazul unei fete de 3 ani să o ajute să se echipeze). Potentul arată că incidentul din vestiar nu a izbucnit din cauza prezenței fetei sale de 3 ani într-un vestiar destinat sexului masculin, ci din cauza prezenței unei familii formate din doi bărbați homosexuali care își îngrijesc proprii copii, diferit față de un cuplu tradițional format dintr-un bărbat și o femeie. De altfel, injuriile adresate de cei doi clienți sunt în legătură cu orientarea sexuală a petentului și a partenerului său. Ulterior, partea reclamată, în loc să ia măsuri pentru tratamentul egal al tuturor clienților, indiferent de orientare sexuală, sex și statut familial, i-a cerut petentului să nu mai folosească vestiarul și să-și echipeze copilul într-o toaletă publică. Această regulă a fost menținută în ciuda tuturor argumentelor aduse de petent și partenerul său privind caracterul discriminatoriu și neconcordanța cu standardele din alte cluburi.

4.1.3.2. Petentul J.G. reclamă faptul că regula impusă de partea reclamată îl împiedică să folosească în mod egal cu ceilalți clienți serviciile aferente abonamentului său. Astfel, petentului îi este refuzat accesul la serviciile publice oferite de partea reclamată, care includ folosirea piscinei într-un anumit interval orar, de către abonați alături de copiii lor în vârstă de până la 12 ani. Ori, acesta consideră că pentru a folosi piscina în condiții legale și adecvate de igienă și sănătate este nevoie să beneficiezi de un vestiar dotat cu toate cele necesare echipării, inclusiv bancă, dulap, duș corespunzător, uscător, iar acestea să fie separate de toaletă, condiții care nu au fost asigurate de partea reclamată.

4.1.4. Petenta Asociația ACCEPT învederează că regula impusă de partea reclamată prin care este interzisă prezența în vestiarele de sex opus a copiilor indiferent de vârstă, iar aceștia trebuie să fie însoțiți de un adult exclude de la serviciul în cauză mai multe grupuri de persoane, pe criteriile sex, orientare sexuală și statut familial. Consideră că, în general, sunt excluși toți părinții de sex masculin sau feminin care au un copil de sex opus cu care merg sau intenționează să meargă la piscina clubului deținut de partea reclamată; în special sunt mai afectați, părinții care fac parte din familii monoparentale și părinții care fac parte din familii formate dintr-un cuplu de același sex (în care nu este prezent un părinte de sexul copilului respectiv).

4.1.4.1. Menționează că, așa cum a arătat mai sus, regula impusă de partea reclamată și felul în care aceasta a înțeles să o pună în practică constituie un refuz în accesul grupurilor de persoane de mai sus la serviciul public oferit de către partea reclamată. În prezent, nu există vestiare pentru copii, iar părinții care au copii de sex opus sunt îndrumați să își echipeze copiii în toaleta publică. Din corespondența petentului L.M. cu reprezentanții părții reclamate reiese că aceasta menține regula respectivă și nu preconizează amenajarea unui vestiar pentru copii în viitor.

4.1.4.2. Petenții atașează înscrisuri la dosar.

4.1.5. La ședința de audieri din data de 08.09.2014, petentul J.G. depune o completare la petiția inițială și arată că după ce a văzut pentru prima oară anunțul privind regula la care fac referire în cauză, a mai mers cu fetița acestuia o singură dată la World Class Downtown, pe 11 mai 2014. Cu această ocazie, un recepționist angajat al Clubului i-a pus în vedere că nu are voie să ia fetița cu el în vestiarul pentru sex masculin; susține că în fața acestora era o femeie cu fiul său, care era cam de aceeași vârstă cu fiica petentului, recepționerul i-a dat cheia pentru vestiar acestei cliente fără a mai face vreo referire la regula respectivă.

Potentul menționează că în aceeași zi, pentru că i s-a interzis să meargă în vestiar cu fetița, a fost nevoit să o echipeze pentru înot în toaleta publică indicată de Club, iar la plecare a îmbrăcat-o cu hainele de oraș lângă bazin, fără să-i mai schimbe costumul de baie.

Potentul precizează că a decis astfel să meargă la o altă locație World Class, unde a descoperit că nici facilitatea „vestiar pentru familie” nu este adecvată pentru a fi folosită ca vestiar, astfel fiind nevoit să își achiziționeze un abonament la un alt club din București.

4.1.6. Prin intermediul adresei înregistrată la CNCD sub nr. 6239/17.09.2014, CNCD învederează părților că pot soluționa cauza pe cale amiabilă, conform Legii nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator și conform art. 19 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

4.1.7. Prin intermediul înscrisului depus la CNCD sub nr. 6598/06.10.2014, Asociația Accept depune concluziile scrise susținute și oral în ședința de audieri.

Asociația susține că, de când petentul și cei doi copii mici au frecventat serviciile World Class Downtown și au folosit vestiarul în care se echipau ei înșiși pentru a-și echipa cei doi copii gemeni. De altfel, felul în care este compartimentat vestiarul pentru adulți dă posibilitatea părinților să ocupe un spațiu mai retras în care să se ocupe de copiii lor mici. Membrii World

Class nu au fost consultați și informați în prealabil că prezența copiilor mici în vestiarul adulților reprezintă o problemă pentru unii clienți și că s-ar căuta o soluție în acest sens. Prin urmare, incidentul homofob la care a fost expus petentul și familia sa și impunerea imediată a regulii prin care era interzisă prezența copiilor de sex opus, indiferent de vârstă, în vestiarul adulților au venit pe neașteptate și reprezintă mai degrabă reacții emoționale, deci iraționale, decât măsuri necesare și adecvate pentru rezolvarea unei nevoi reale, evaluată în mod obiectiv.

4.1.7.1. Solicită ca modul în care partea reclamată a gestionat situația după incidentul din 29 martie 2014 să fie sancționat pentru discriminare.

Astfel, face referire la faptele de discriminare care sunt sancționate conform art.2.(4) din OG 137 și atunci când este vorba despre un comportament pasiv.

4.1.7.2. Asociația susține că partea reclamată a adoptat un comportament activ discriminatoriu pe criteriul orientării sexuale și face referire la regula adoptată de partea reclamată prin care interzice copiilor de sex opus, indiferent de vârstă, să intre în vestiarele adulților, oferind ca unică alternativă echiparea copiilor în toaleta publică.

Consideră că regula a fost introdusă în pripă, imediat după incident, fără o consultare și o evaluare a nevoilor reale ale clienților și fără oferirea unei alternative corespunzătoare părinților cu copii mici.

Arată că, la aproape jumătate de an de la introducerea regulii și după o lună de la introducerea sesizării acestora la CNCD, partea reclamată a dat în funcțiune un vestiar care poate fi folosit de copii, în tot acest timp, tratamentul discriminatoriu fiind săvârșit ca faptă continuă și producând efecte. Consideră că regula este foarte strictă, interzicând accesul în vestiar al copiilor indiferent de vârstă, inclusiv al unuia copil de 6 luni, un an, doi-trei ani. Consideră că o măsură cu un caracter excesiv de acest fel nu poate avea o justificare rațională.

4.1.7.3. În ceea ce privește argumentul părții reclamate că regula respectivă ar fi formulată într-un mod neutru și ar produce efecte asupra tuturor categoriilor de persoane, aceasta susține că partea reclamată nu a formulat regula în termeni neutri și că aplică regula în mod selectiv.

În acest sens, consideră că regula formulată într-o modalitate neutră este aceea prin care se cere tuturor membrilor să poarte cască de înot, nu o regulă în care se introduce o segregare pe criteriul sex între copii și adulți, precum și o excludere a părinților cu copii de sex opus față de ceilalți părinți sau de persoane care nu sunt părinți.

În plus, consideră că este vorba despre o anumită intersecționalitate între criteriul sex și orientare sexuală și/sau statutul familial în ceea ce privește anumite categorii de persoane afectate de regulă.

4.1.7.4. Asociația precizează că partea reclamată aplică regula în mod selectiv, așa cum reiese din înregistrările video depuse la dosar - atunci când un cuplu heterosexual, un bărbat heterosexual sau o femeie heterosexuală doresc să intre în vestiar cu copilul de sex opus, World Class este dispus să facă o excepție de la aplicarea regulii. Partea reclamată susține că angajatele din înregistrare nu ar reprezenta legal World Class, nu aveau calitatea de manager de vânzări și ar fi oferit informații eronate, însă aceasta consideră că angajatele respective lucrează la recepție clienți, adică sunt exact persoanele care pun în aplicare în fiecare zi noua regulă, acest lucru contează în cauză întrucât petentul are deja un abonament achiziționat de la partea reclamată. În plus, arată că din conversație nu rezultă că angajatele nu ar cunoaște despre existența regulii, dimpotrivă îi cunosc bine conținutul și sunt dispuse să nu o aplice în anumite cazuri, iar în cazul petentului o aplică.

Asociația crede că interzicerea copiilor în vestiarele de sex opus nu este necesară și nici adecvată scopurilor pe care le-a avansat partea reclamată - pentru a proteja siguranța copilului și dreptul la intimitate al membrilor raportat la copiii mici de sex opus.

În acest sens, menționează că partea reclamată nu a dovedit că măsura respectivă este necesară. Partea reclamată nu a dovedit că ar fi existat vreun incident care a pus în pericol siguranța copiilor mici. De asemenea, nu a dovedit așa-numitele „sesizări” din partea membrilor care se simt inconfortabil în același vestiar cu copii mici de sex opus.

Conform Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție, legea română nu cuprinde dispoziții care să vizeze astfel de reguli. În plus, din punct de vedere al necesității și oportunității unei astfel de reguli, ANPDCA se pronunță negativ subliniind că *„siguranța copilului este asigurată cel mai bine dacă acesta este însoțit de un părinte/persoană de îngrijire”, iar în ceea ce privește asigurarea confortului și intimității copilului, „persoanele în măsură să evalueze impactul unei astfel de situații asupra copilului sunt chiar părinții săi, întrucât îi cunosc cel mai bine nivelul și nevoia de intimitate, de spațiu personal precum și credințele privind nuditatea care sunt împărtășite în interiorul familiei.”*

4.1.7.5. Asociația susține că folosirea piscinei pe baza abonamentului, defectuoasa gestionare a incidentului homofob care a avut loc în vestiar, impunerea regulii și aplicarea ei împotriva petentului și familiei sale, corespondența cu Directorul General sunt fapte, nu probe preconstituite.

4.2. Susținerile părții reclamate

4.2.1. Prin memoriul depus la ședința de audieri din data de 08.09.2014, partea reclamată solicită CNCD respingerea sesizării ca neîntemeiată câtă vreme, în concret, World Class România S.A. nu a săvârșit fapte de discriminare pe criterii de sex, orientare sexuală și statut familial, în înțelesul prevederilor O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.

4.2.1.1. În susținerea solicitării făcute, partea reclamată aduce arată că petentul J.G. este membru al clubului World Class România S.A. începând cu anul 2004, frecventând clubul Health Academy Downtown din incinta Hotelului Radisson Blu.

4.2.1.2. Aceasta face o prezentare a situației de fapt și arată că la data de 29 martie 2014 în vestiarul destinat bărbaților, potrivit susținerilor persoanelor implicate, a avut loc un incident între petent și partenerul acestuia, pe deoparte, și alți doi membri ai clubului, pe de altă parte.

Motivul incidentului a fost reprezentat de prezența unei minore în vârstă de 3 ani, fiica petentului, în vestiarul destinat bărbaților din incinta clubului.

Cei doi membri ai clubului implicați în incidentul reclamant de petent au fost indignați de expunerea unei minore, în vârstă de 3 ani, la nuditatea existentă într-un vestiar destinat adulților de sex masculin.

Imediat după incident, atât petentul, cât și ceilalți doi membri au apelat la administratorul clubului Dan Ciornei, în vederea soluționării acestui diferend.

Mai mult decât atât, domnul J.G. a raportat evenimentul și Directorului General World Class România S.A., domnul M.F., care și-a cerut scuze pentru neplăcerile cauzate, urmând să analizeze situația și să adopte o măsură pentru remedierea situației create.

4.2.1.3. Susține că, având în vedere întreg contextul circumstanțial, precum și numeroase sesizări din partea membrilor clubului prin care și-au exprimat indignarea cu privire la accesul minorilor în vestiarele destinate adulților de sex diferit, World Class România S.A. a decis instituirea unei noi prevederi, în regulamentul de ordine interioară, prin care

„copii, cât timp se află în vestiare (pentru bărbați sau pentru femei), în mod obligatoriu, trebuie să fie însoțiți de persoane de același sex. Este strict interzis accesul în vestiare al adulților și/sau copiilor de sex opus celui care îi este destinat vestiarul respectiv ”. Introducerea aceste reguli a avut ca scop, pe deoparte protejarea interesului superior al minorului, respectiv evitarea oricăror tulburări ce ar putea fi provocate minorilor prin expunerea acestora la nuditatea unor adulți și, în același timp, respectarea intimității membrilor clubului.

4.2.1.4. Corespondența dintre petent și reprezentanții World Class România a continuat, intenția subscrisei în prezent fiind aceea de a găsi o alternativă rezonabilă pentru membrii clubului care au fost afectați de această dispoziție.

Mai mult decât atât, Directorul General M.F. a fost de acord să-l însoțească pe J.G. la Secția de Poliție pentru înregistrarea unei plângeri penale împotriva membrilor clubului care au participat la incidentul din data de 29 martie 2014, urmând ca organele de urmărire penale să stabilească dacă a fost săvârșită o faptă de natură penală și dacă se impune tragerea la răspundere penală a acestora.

Solicitările petenților în privința divulgării datelor de identificare personale ale membrilor cu care au intrat în conflict nu au putut fi onorate având în vedere dispozițiile contractuale, precum și cele legale, urmând ca acestea să fie puse la dispoziția instituțiilor cu competență în vederea soluționării acestui incident (civil sau penal), la cererea expresă a acestora.

4.2.2. Partea reclamată analizează condițiile ce se impune a fi cumulativ întrunite pentru ca o faptă să poată fi calificată ca fiind discriminatorie și susține că, în măsura în care una dintre aceste condiții nu este îndeplinită, fapta/situația nu poate fi asimilată unei discriminări, astfel cum aceasta este reglementată de Ordonanța nr. 137/2000.

4.2.2.1. Menționează că în ceea ce privește prima condiție, privind necesitatea existenței unui tratament diferențiat în cazul unor situații anologhe, situația supusă analizei se referă la interzicerea accesului unui minor în vestiarul destinat persoanelor de sex opus, situație creată pe fondul dezaprobării acestui fapt de către membrii clubului Health Academy Downtown, respectiv necesității protejării interesului superior al minorului.

Precizează că a avut în vedere rezolvarea acestei probleme cu mult înainte de incidentul petrecut în incinta vestiarului Health Academy Downtown, în care a fost implicat petentul și precizează că, deoarece la trei săptămâni după acest incident a fost adoptată o nouă regulă pentru rezolvarea problemei, nu face ca evenimentul petrecut pe data de 29 martie 2014 să fie motivul determinant al acestei soluții, ci doar una dintre numeroasele situații supuse atenției conducerii World Class România, referitoare la accesul minorilor, indiferent de vârstă, în vestiarele destinate persoanelor de sex opus.

Astfel, regula impusă nu a avut în vedere orientarea sexuală a membrilor clubului sau statutul acestora familial, ci necesitatea asigurării unui mediu propice minorilor, respectiv necesitatea asigurării intimității membrilor clubului care au sesizat conducerea World Class România cu această problemă.

Partea reclamată explică faptul că, în realitate este vorba despre o soluție unică pentru situații anologhe, indiferent de orientare sexuală a părinților sau de statutul familial, câtă vreme această regulă a fost impusă deopotrivă bărbaților sau femeilor care fac parte din familii monoparentale sau din familii formate din cupluri de același sex, cât și bărbații sau femeile ai căror parteneri de sex opus nu au posibilitatea de a deveni membri ai clubului sau de a însoți copilul minor în incinta acestuia.

Consideră că modul în care a soluționat disputa din vestiarul destinat persoanelor de sex masculin, detaliată de petent în plângerea formulată, a fost cea potrivită și în măsură să asigure pe deoparte siguranța petentului și a familiei acestuia, precum și previzibilitatea

măsurilor sancționatorii impuse de club fără a se putea susține că măsurile dispuse sunt discriminatorii.

4.2.2.2. Cât privește pretinsa existență a unui criteriu de discriminare, astfel cum acesta este reglementat de dispozițiile art.2 alin. 1 din Ordonanța 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, partea reclamată arată că, în niciun moment nu s-a pus problema adoptării unei soluții în legătură cu acest incident pe criterii de sex sau de orientare sexuală; regula care se susține a fi discriminatorie nu a avut ca fundament incidentul la care petentul face referire în sesizarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, ci numeroasele plângeri din partea membrilor care și-au exprimat nemulțumirea în legătură cu disconfortul creat de prezența unui minor de sex opus în vestiar, precum și urmările pe care le-ar putea avea această prezență asupra minorului.

Potentul susține că această regulă a dus la întreținerea unui cadru umilitor și ofensator pentru el și familia sa, obligându-i pe aceștia să se ascundă din fața celor care sunt împotriva acestui tip de familie, formată dintr-un cuplu de persoane de același sex.

În acest sens, arată că termeni folosiți în textul acestei reguli sunt neutri, neexistând nicio sintagmă în această reglementare care să poată fi interpretată în sens discriminatoriu pe bază de orientare sexuală sau situație familială.

Cu privire la faptul că petentul susține că se simte obligat să se ascundă din fața celor care sunt împotriva familiei formată din persoane de același sex din cauza acestei reguli, susține că acest argument apare ca neîntemeiat în condițiile în care un bărbat sau o femeie, heterosexuali, au la dispoziție opțiuni identice pentru echiparea/schimbarea minorului de sex opus.

4.2.2.3. Cât privește ce-a de-a treia condiție, ce presupune ca tratamentul discriminator să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege, partea reclamată susține că regula instituită a avut ca scop respectarea dreptului la intimitate al membrilor clubului care folosesc vestiarele din incinta acestuia și în același timp protejarea interesului minorilor, nicidecum restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege.

4.2.2.4. În ceea ce privește ultima condiție la care face referire, partea reclamată susține că se impune ca tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acestui scop să fie adecvate și necesare, sens în care arată că scopul acestei măsuri a fost, în principal, acela de a proteja siguranța copilului și în subsidiar dreptul la intimitate al membrilor clubului, care și-au exprimat nemulțumirea și disconfortul creat de prezența minorilor în vestiarele destinate persoanelor de sex opus.

Aceasta explică faptul că, prin măsurile adoptate, clubul a urmărit respectarea moralității publice interzicând unei persoane minore să se folosească de vestiarul destinat persoanelor de sex opus, și nicidecum să oblige persoanele de același sex ce formează un cuplu la respectarea unor dispoziții umiltoare sau degradante, așa cum susține petentul.

Reclamata precizează că moralitatea publică și dreptul unei persoane la intimitate constituie în sine un scop legitim, iar modul în care acesta a fost urmărit și metodele folosite, prin instituirea unei reguli generale, unanim aplicabile, indiferent de sex, orientare sexuală sau situație familială, sunt adecvate și în același timp necesare.

Partea reclamată accentuează faptul că în prezenta cauză aceasta nu se circumscrie niciuneia dintre aceste condiții.

4.2.3. Prin intermediul adresei înregistrată la CNCD sub nr. 6239/17.09.2014, CNCD învederează părților că pot soluționa cauza pe cale amiabilă, conform Legii nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator și conform art. 19 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

4.2.4. Prin intermediul înscrisului depus la CNCD sub nr. 6438/29.09.2014, partea reclamată formulează răspuns la completarea petiției depusă de petentul J.G. și aduce următoarele argumente:

1. Referitor la prima completare a situației de fapt din petiție, arată că regula prin care se interzice accesul copiilor indiferent de vârstă în vestiarul destinat persoanelor de sex opus este generală și unanim aplicabilă indiferent de sexul sau orientarea sexuală a membrilor World Class. Astfel, angajatul World Class care i-a pus în vedere petentului că nu îi este permis să schimbe minora în vestiarul destinat persoanelor de sex masculin nu a făcut altceva să asigure respectarea regulii de ordine interioară impusă de club.

Faptul că petentul, fără o dovadă în acest sens, susține că a observat același angajat înmânându-i o cheie de la vestiar unei persoane de sex feminin însoțită de fiul său, fără a face vreo referire la regula supusă atenției Consiliului, nu înseamnă că în realitate evenimentele s-au petrecut așa.

Din această perspectivă partea reclamată susține că trebuie observat faptul că subscrisa ar fi nevoită să facă dovada unui fapt negativ, sens în care apreciază că sarcina probei aparține petentului, acesta fiind obligat să facă dovada faptului pozitiv afirmat.

Mai mult, susține că la nivelul fiecărui club World Class din România, personalul acordă ajutor cu echiparea copiilor membrilor clubului aflați tocmai în această situație în care părintele vine însoțit la sala de un minor de sex opus.

2. În cuprinsul celui de-al doilea punct al completării petiției, consideră că prin relatarea momentelor în care fiica petentului este pusă în situații inadecvate, J.G. încearcă să preconstituie probe în susținerea afirmațiilor sale, deși prin analizarea efectivă a acestor situații se poate observa că ele sunt datorate neglijenței sau relei-voințe ale acestuia, într-un mod în care siguranța, bunăstarea și interesul general al copilului nu sunt avute în vedere. Astfel, petentul, așa cum susține în petiția inițială, cunoștea această regulă din data de 23 aprilie 2014.

În aceste condiții, câtă vreme petentul cunoștea atât regula impusă de clubul World Class, cât și facilitățile temporare puse la dispoziție de acest club, a ales totuși să meargă la piscină împreună cu minora, expunând-o pe aceasta unor presupuse condiții insalubre.

Această informație considerată relevantă de petent pentru soluționarea cauzei, reprezintă în realitate o desconsiderare a intereselor minorei, în scopul denaturării problemei de fapt și de drept supusă atenției Consiliului.

3. În cuprinsul celui de-al treilea punct al completării, partea reclamată susține că locația World Class Marriott este într-adevăr dotată cu un vestiar special destinat membrilor clubului care vin la club însoțiți de copiii minori.

Reclamata susține că acest vestiar este folosit de toți membrii clubului care vin în această locație împreună cu copiii minori de sex opus și chiar de o parte însemnată a celor care vin însoțiți de copii minori de același sex, fără să existe sesizări potrivit cărora acesta ar fi neadecvat sau ar fi impropriu folosirii în acest scop.

Mai mult, partea reclamată consideră că existența acestui vestiar destinat familiilor nu face altceva decât să dovedească promptitudinea și eficiența World Class România raportat la nevoile și interesele membrilor acestui club.

De asemenea, consideră că această informație este relevantă în soluționarea prezentei cauze, câtă vreme nu privește o situație ce poate face obiectul aplicării O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, pe temei de orientare sexuală sau situație familială, ci din contra este o facilitate oferită membrilor tocmai pentru evitarea unor incidente de natura celui petrecut la data de 29 martie 2014.

4. Referitor la punctul patru al completării petiției, partea reclamată arată că a avut în vedere rezolvarea acestei probleme cu mult înainte de incidentul petrecut în incinta vestiarului Health Academy Downtown, în care a fost implicat petentul.

Precizează că regula nu a vizat niciodată orientarea sexuală a membrilor clubului sau statutul acestora familial, ci necesitatea asigurării unui mediu propice minorilor, respectiv necesitatea asigurării intimității membrilor clubului care au sesizat conducerea World Class România cu această problemă. Scopul instituirii acestei reglementări interne a fost acela al respectării dreptului la intimitate al membrilor clubului care folosesc vestiarele din incinta acestuia și în același timp protejarea interesului minorilor, nicidecum restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege.

Faptul că, la alte cluburi asemănătoare o asemenea reglementare nu există, nu înseamnă că regula impusă de World Class este ieșită din comun, susține aceasta. Orice regulă, ca obligație impusă unei persoane, poate părea inițial pentru cei sunt incidental afectați de ea, ieșită din comun, dar odată analizată și de asemenea analizat contextul (sesizările venite din partea membrilor clubului World Class) în care aceasta a fost adoptată se poate observa necesitatea și oportunitatea unei astfel de reguli, bineînțeles raportată și la eforturile vizibile depuse de administrația World Class România pentru a asigura condiții optime tuturor membrilor.

5. Completarea probatoriului este reprezentată de două înregistrări, una la Clubul World Class Downtown și a doua la clubul World Class Titan, pe care petentul le consideră pertinente în sprijinul susținerilor potrivit cărora această regulă a fost introdusă ca măsură împotriva unei familii formate din părinți de același sex.

Astfel, o primă precizare făcută de reclamată vizează competențele angajaților World Class România: personalul ce are atribuții în sensul încheierii contractelor de membri nu sunt cei angajați la recepția clubului, ci managerii de vânzări, tocmai pentru a evita sau, dacă este cazul, pentru a rectifica astfel de situații în care informațiile oferite posibililor clienți de către angajați cu atribuții și cu o răspundere limitată sunt eronate.

În acest sens, partea reclamată explică faptul că înregistrările depuse de petent în completarea probatoriului cuprind conversații între acești posibili clienți și personalul aflat la recepția fiecăruia dintre cele două locații World Class. Din această perspectivă consideră că aceste probe nu pot fi avute în vedere câtă vreme conversația cu un factor de decizie (manager de vânzări) nu există.

Susține că aceste înregistrări nu cuprind nimic altceva decât informații eronate oferite de angajați care nu pot reprezenta societatea pentru încheierea contractelor de membri, informații ce în mod obligatoriu ar fi fost corectate de managerul de vânzări în situația în care interesul persoanelor din înregistrările audio-video ar fi fost unul real.

Mai mult, reclamata susține că această regulă este una nouă și pentru angajații World Class, existând posibilitatea ca unii dintre aceștia din necunoștință de cauză sau pur și simplu din obișnuință să ofere informații greșite. Această situație apare însă ca urmare a unei erori umane, nicidecum a unei discriminări generale așa cum susține petentul.

6. Ultima probă depusă de petent în completarea petiției nr. 5120/23.07.2014 este un înscris (e-mail) din cuprinsul căruia reiese faptul că World Class România va oferi organelor de cercetare penală informații referitoare la incidentul petrecut la dala de 29 martie 2014 dacă acestea vor fi solicitate pe cale oficială.

Precizează că World Class România poate oferi datele de identificare confidentiale ale membrilor clubului dacă acestea sunt cerute de instituțiile abilitate, pe cale oficială, în temeiul dispozițiilor legale, astfel petentul, în situația în care considera că ar fi fost victima unei fapte

de natură penală în urma incidentului petrecut la data de 29 martie 2014 avea posibilitatea legală de a formula o plângere penală împotriva făptuitorilor.

Nu în ultimul rând, în susținerea afirmațiilor potrivit cărora petentul apelează la diferite metode pentru a-și preconstitui probe din care să reiasă o pretinsă faptă de discriminare, partea reclamată arată că pe pagina personală de Facebook petentul a prezentat diferite fotografii și mesaje discriminatorii, obscene adresate membrilor și conducerii clubului World Class.

4.2.5. Partea reclamată atașează precizările Asociației „Alianța Familiilor din România” și Asociației „Pro-Vita pentru Născuți și Nenăscuți” filiala București, precizări care vin în sprijinul deciziei luate de aceasta.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, Colegiul director **reține că** petenții s-au simțit discriminați pe criterii de sex, orientare sexuală și statut familial, prin modul pasiv în care partea reclamată, a acționat în data de 29 martie 2014, atunci când i s-a adus la cunoștință că a avut loc în vestiarul clubului un incident homofob **și că** aceștia consideră discriminatorie introducerea, imediat după incidentul mai sus amintit, în Regulamentul de ordine interioară a clubului o nouă prevedere prin care: *”copiii, cât timp se află în vestiare (pentru bărbați sau femei), în mod obligatoriu, trebuie să fie însoțiți de persoane de același sex. Este strict interzis accesul în vestiare al adulților și/sau copiilor de sex opus celui care îi este destinat vestiarul respectiv”*.

Colegiul director reține că petenții consideră că prin introducerea noii prevederi, se săvârșește o discriminare directă, încălcându-li-se accesul la serviciile publice pe criteriu de sex, orientare sexuală și statut familial.

Colegiul director reține din documentele depuse la dosar de partea reclamată, că aceasta a aflat de incidentul homofob din data de 29.03.2014, care a avut loc în vestiarul clubului, imediat după diferend.

Referitor la introducerea unei noi prevederi în ROI-ul clubului, Colegiul reține că, regula impusă nu a avut în vedere orientarea sexuală a membrilor clubului sau statutul acestora familial, ci necesitatea asigurării unui mediu propice minorilor, respectiv necesitatea asigurării intimității membrilor clubului care au sesizat conducerea World Class România cu această problemă și că în realitate este vorba despre o soluție unică pentru situații analoage, indiferent de orientare sexuală a părinților sau de statutul familial, câtă vreme această regulă a fost impusă deopotrivă bărbaților sau femeilor care fac parte din familii monoparentale sau din familii formate din cupluri de același sex, cât și bărbații sau femeile ai căror parteneri de sex opus nu au posibilitatea de a deveni membri ai clubului sau de a însoți copilul minor în incinta acestuia.

5.2.1. În drept, analizând faptele reținute în speță, Colegiul director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului (în continuare CEDO), care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă *„trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”*.

5.2.2. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a acceptat că **o politică generală sau o măsură care are un efect disproporționat asupra unui grup particular de persoane**

poate fi considerată discriminatorie indiferent de faptul că aceasta nu a vizat în mod specific acel grup de persoane. De asemenea, Curtea a statuat că **discriminarea potențial contrară Convenției poate rezulta dintr-o situație de facto.** (cauza *Zarb Adami v. Malta*, no. 17209/02, § 76).

5.2.3. Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat.**

5.2.4. Potrivit **Art. 1 alin.2** din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată “Principiul egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și discriminării sunt garantate în special în exercitarea următoarelor drepturi: f) dreptul de acces la toate (...) serviciile destinate folosinței publice”. **Art. 2 alin. 1** din O.G. nr. 137/2000 republicată definește conceptul de discriminare prin care se înțelege “orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”. De asemenea, potrivit **art. 2 alin.3:** „Sunt discriminatorii ... prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), față de alte persoane, în afară cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelui scop sunt adecvate și necesare”, iar potrivit **art. 2.alin 4:** “Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale.”

5.2.5. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul director analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor constitutive ale art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

5.2.6. Potrivit **art. 10, litera f)** din OG nr.137/2000, republicată “*constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, discriminarea unei persoane fizice, a unui grup de persoane din cauza apartenenței acestora ori a persoanelor care administrează persoana juridică la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată, respectiv din cauza convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a persoanelor în cauză prin:*

f) *refuzul accesului unei persoane sau unui grup de persoane la serviciile oferite de magazine, hoteluri, restaurante, baruri, discoteci sau de orice alți prestatori de servicii, indiferent dacă sunt în proprietate privată ori publică;*"

5.2.5. Colegiul director a analizat conținutul petiției, probele de la dosar și a reținut că petentul e nemulțumit de modul pasiv (adică este nemulțumit de măsurile luate de acesta pentru aplanarea conflictului) în care partea reclamată a înțeles să reacționeze, față de presupușii clienți agresori, atunci când a aflat de incidentul homofob.

Pentru primul capăt de cerere referitor la modul pasiv în care partea reclamată a reacționat față de presupușii clienți agresori, Colegiul director consideră că nu există probe, care să confirme cele petrecute în incinta vestiarului în data de 29.03.2014, astfel nu se poate analiza dacă partea reclamată, care a aflat ulterior de incident, a luat măsurile necesare pentru aplanarea conflictului. Colegiul director consideră că în lipsa acestor probe, reprezentantul părții reclamate nu putea lua niciun fel de măsuri, de exemplu, luarea măsurii de suspendare a contractului de furnizare de servicii cu clienții acuzați, care din spusele petentului, ar fi declanșat conflictul din data de 29.03.2014.

Colegiul director reține că, deși petentul putea înainta plângere organelor de cercetare penală împotriva clienților clubului acuzați de insultă și amenințări, acesta nu a făcut-o până la momentul audierilor, care au avut loc la CNCD.

5.2.6. Referitor la cel de-al doilea capăt de cerere al plângerii, care se referă la faptul că partea reclamată a introdus în ROI, la scurt timp după incidentul homofob din vestiarul clubului, respectiv în luna aprilie a unei noi prevederi *„copii, cât timp se află în vestiare (pentru bărbați sau pentru femei), în mod obligatoriu, trebuie să fie însoțiți de persoane de același sex. Este strict interzis accesul în vestiare al adulților și/sau copiilor de sex opus celui care îi este destinat vestiarul respectiv”*, Colegiul director trebuie să analizeze, conform legislației antidiscriminare, aflată în vigoare, dacă această prevedere este discriminatorie sau dacă este aplicată în mod discriminatoriu.

Colegiul director reține din punctul de vedere depus de petenți că este vorba despre o posibilă fapta de discriminare pe două criterii: statutul familial și cel legat de părinte cu copil de același sex (exemplu: familiile monoparentale).

În ceea ce privește regula adoptată, Colegiul director o analizează atât prin **neutralitatea** ei (ca și formulare a regulii), cât și prin modalitatea în care **este aplicată** neutru această regulă.

Colegiul director reține punctul de vedere al Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție, care subliniază că **primează interesul copilului** *„siguranța copilului este asigurată cel mai bine dacă acesta este însoțit de un părinte/persoană de îngrijire”*, iar în ceea ce privește asigurarea confortului și intimității copilului, *„persoanele în măsură să evalueze impactul unei astfel de situații asupra copilului sunt chiar părinții săi, întrucât îi cunosc cel mai bine nivelul și nevoia de intimitate, de spațiu personal precum și credințele privind nuditatea care sunt împărtășite în interiorul familiei.”*

Colegiul director reține că s-ar justifica impunerea unei astfel de reguli numai atunci când nu se încalcă dreptul la demnitate al copilului, deoarece partea reclamată respectă astfel dreptul la intimitate al clientului. Se justifică faptul că adulții (în speța de față-clienții clubului World Class România) trebuie să aibe dreptul la intimitate, dar trebuie să se găsească soluții pentru familiile cu copii de sex opus pentru a putea folosi vestiarele cluburilor în care sunt membri, vestiare destinate acestora.

Colegiul director reține că regula impusă *„copii, cât timp se află în vestiare (pentru bărbați sau pentru femei), în mod obligatoriu, trebuie să fie însoțiți de persoane de același sex. Este strict interzis accesul în vestiare al adulților și/sau copiilor de sex opus celui care îi*

este destinat vestiarul respectiv" are elemente discriminatorii pentru că nu oferă soluții alternative.

Colegiul director reține că **măsura impusă**, măsura referitoare la dreptul adulților la intimitate, **este legitimă**, dar că această **măsură nu este adecvată**, deoarece are urmărit un scop legitim pentru persoanele adulte și copii, dar metodele de atingere **nu sunt adecvate**.

Colegiul director reține că părinților copiilor de sex opus, respectiv familiei petentului, li s-a oferit ca spațiu de schimbat copii de sex opus toaleta publică, astfel încălcându-se dreptul la demnitatea personală a copiilor.

5.2.8. Colegiul observă că în prezenta speță, a fost adoptată o regulă aparent neutră, care în fapt a produs un dezavantaj pentru părinții copiilor de sex opus, respectiv pentru familiile monoparentale și pentru familiile formate din cupluri de persoane de același sex. În speță, este vorba despre regula impusă „*copii, cât timp se află în vestiare (pentru bărbați sau pentru femei), în mod obligatoriu, trebuie să fie însoțiți de persoane de același sex. Este strict interzis accesul în vestiare al adulților și/sau copiilor de sex opus celui care îi este destinat vestiarul respectiv*”

5.2.9. Trebuie avut în vedere faptul că deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul din criteriile prevăzute de către art. 2 alin. 1, dar trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile tratate în mod diferit datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în acest articol de lege. Colegiul director a analizat în ce măsură există un criteriu ce poate fi reținut conform art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, republicată și care a stat la baza tratamentului invocat. Colegiul director constată că la baza tratamentului diferențiat invocat este orientarea sexuală a petenților și statutul familial. În condițiile speței, având în vedere și prevederile art.11 alin.1 din OG nr.137/2000, Colegiul consideră că în cazul petenților este pe deplin aplicabilă sintagma categorie defavorizată, respectiv petenții se află pe o poziție de inegalitate în raport cu majoritatea membrilor clubului World Class România datorită orientării sexuale și a statutului familial.

5.2.10. Privind justificarea obiectivă, prin jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că justificarea obiectivă și rezonabilă trebuie să urmărească un scop legitim, și măsura aplicată trebuie să fie proporțională cu scopul urmărit; în cazul tratamentului diferit bazat pe rasă, culoare sau origine etnică noțiunea de justificare obiectivă și rezonabilă trebuie interpretată într-o manieră cât se poate de strictă (**D.H. și alții împotriva Cehiei**, 13 noiembrie 2007, **Sampanis și alții împotriva Greciei**, 5 iunie 2008). În analiza scopului legitim, trebuie analizată existența acestui scop raportat la dreptul atins prin diferențiere.

5.2.11. În analiza metodei adecvate și necesare, trebuie stabilit dacă, prin metoda aleasă, se atinge scopul dorit, și dacă există sau nu alte metode prin care scopul poate fi atins, fără a crea o situație de diferențiere. Colegiul Director al CNCD consideră că obiectivul urmărit de către reclamatul World Class România prin impunerea regulii nu este proporțională cu scopul urmărit și că prin aplicarea acestor măsuri de către club se produc efecte care duc la încălcarea drepturilor copiilor și ale părinților copiilor de sex opus, respectiv pentru familiile monoparentale și pentru familiile formate din cupluri de persoane de același sex. Partea reclamată a justificat regula impusă ca fiind datorată numeroaselor plângeri venite din partea membrilor care și-au exprimat nemulțumirea în legătură cu disconfortul creat de prezența unui minor de sex opus în vestiar, precum și urmările pe care le-ar putea avea această prezență asupra minorului.

Colegiul director reține că World Class România are mai multe locații, unele fiind dotate atât cu vestiare pentru adulți (care asigură intimitatea acestora), cât și cu vestiare pentru familii, dar, totodată, Colegiul director reține că locația la care se face referire în speța prezentă nu are vestiar special pentru familiile monoparentale și pentru familiile formate din

cupluri de persoane de același sex și nici cabine de schimbat. Colegiul director consideră că acolo unde nu există cabine de schimbat, se justifică impunerea unei astfel de reguli, dar **măsura** (de a schimba copilul în toaleta publică) de atingere **nu** este adecvată

Față de acest aspect, Colegiul constată că sunt îndeplinite condițiile faptei de discriminare indirectă, prevăzută de **art.2 alin.3** și **art. 10 lit. f)** din **O.G. nr.137/2000** privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

Opinie separată exprimată de Haller István privind aplicarea avertismentului:

5.3. Art. 26 alin. 1 al **O.G. nr. 137/2000** stabilește: „*Contravențiunile prevăzute la art. 2 alin. (5) și (7), art. 5-8, art. 10, art. 11 alin. (1), (3) și (6), art. 12, art. 13 alin. (1), art. 14 și 15 se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 30.000 lei, dacă discriminarea vizează o persoană fizică, respectiv cu amendă de la 2.000 lei la 100.000 lei, dacă discriminarea vizează un grup de persoane sau o comunitate.*”

5.4. Se poate observa că **Ordonanța nr. 137/2000**, republicată, la art. 26 alin. 1, prevede clar sancționarea faptelor de discriminare cu amendă contravențională, fără să specifice posibilitatea aplicării sancțiunii de avertisment, ceea ce arată că legiuitorul a considerat că aceste fapte, prin gravitatea lor, trebuie sancționate ca atare. Prin **O.U.G. nr. 19/2013** amenziile contravenționale au devenit mai mari, în motivare arătându-se că a fost nevoie de modificarea de urgență a **O.G. nr. 137/2000** „*având în vedere:*

- *depășirea datei-limită pentru transpunerea corectă și completă în legislația națională din România a Directivei 2000/43/CE a Consiliului din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică, și a Directivei 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă;*

- *scrisoarea Comisiei Europene de punere în întârziere a autorităților române [nr. C (2012) 3996 final], emisă la 22 iunie 2012 în Cauza 2012/2099, pentru neîndeplinirea obligației de stat membru al Uniunii Europene de transpunere corectă și completă a Directivei 2000/43/CE;*

- *scrisoarea de răspuns nr. 3.092/LO din 22.08.2012, prin care România s-a angajat să soluționeze aspectele sesizate de Comisia Europeană «până la jumătatea anului 2013»;*

- *faptul că prin promulgarea la data de 21 martie 2013 a Legii nr. 61/2013 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, proces legislativ inițiat în anul 2010, a fost asigurată transpunerea corectă a Directivei 2000/43/CE doar în ceea ce privește sarcina probei;*

- *faptul că parcurgerea unui proces legislativ pentru transpunerea corectă a celorlalte aspecte semnalate de către Comisia Europeană ar însemna o perioadă mare de timp, ceea ce ar duce la depășirea termenului asumat de către autoritățile române în fața Comisiei Europene;*

- *faptul că orice întârziere a autorităților române în transpunerea Directivei 2000/43/CE poate conduce la posibilitatea elaborării din partea Comisiei Europene a avizului motivat ce poate declanșa faza contencioasă prin sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene cu o acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor de stat membru;*

- *riscul angajării răspunderii României pentru încălcarea obligațiilor de a transpune Directiva 2000/43/CE și Directiva 2000/78/CE, ce poate avea ca rezultate plata unei sume forfetare, precum și a unor penalități cu titlu cominatoriu”*

5.5. Prevederile **O.G. nr. 2/2001** nu sunt aplicabile nici datorită faptului că reprezintă cadrul general al contravențiilor, față de care **O.G. nr. 137/2000**, privind aplicarea amenzii

contravenționale, are calitate de lege specială. Acest caracter reiese și din prevederile art. 26 alin. 4 al **O.G. nr. 137/2000**, care derogă de la termenul general de prescripție a amenzilor contravenționale („Aplicarea sancțiunilor contravenționale prevăzute la alin. (1) se prescrie în termen de 6 luni de la data soluționării petiției de către Consiliu”).

5.6. Directivele Uniunii Europene în domeniu (ex. **Directiva Consiliului 2000/43/CE**, prin art. 15) și jurisprudența Curții Europene de Justiție solicită statelor membre Uniunii Europene aplicarea de sancțiuni efective, proporționale și descurajante. Neaplicarea unei amenzi contravenționale nu se poate considera a fi o sancțiune efectivă și descurajantă.

5.7. Raportul Comisiei Europene (Report from the Commission to the European Parliament and the Council) din 17.01.2014, la subcapitolul 3.5., *Sanțiuni și remedii* (pagina 7), referind tocmai la practica Consiliului Național pentru Combaterea discriminării, critică aplicarea sancțiunilor simbolice (și anume sancțiunea cu avertisment în cauza **ACCEPT împotriva George Becalli**): „The two Directives do not harmonise sanctions and remedies in respect of discrimination, but require the Member States to lay down effective, proportionate and dissuasive sanctions and to ensure that judicial procedures for the enforcement of obligations under these Directives, possibly preceded by an administrative pre-litigation procedure, are available. The initial problems which many Member States encountered in relation to the correct transposition of the rules on sanctions have now been addressed and the sanctions provided for by law are generally appropriate. However, there are still potential grounds for concern as regards the availability of remedies in practice and whether sanctions that are imposed in concrete cases comply fully with the requirements of the Directives. The national courts appear to have a tendency to apply the lower scale of sanctions provided for by law and in terms of the level and amount of compensation awarded³⁸. In the ACCEPT case, the CJEU pointed out that Directive 2000/43/EC precludes national law under which sanctions are purely symbolic and that under certain conditions it would be in breach of the Directive if it is only possible to give a warning in a case of discrimination [Case C-81/12 Asociația Accept v Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, judgment of 25 March 2013. The CJEU left the assessment of whether this was the case to the national court]. In the light of these issues, the Commission will closely monitor the standards applied in the use of sanctions and remedies in the Member States.”

5.8. Prin aplicarea sancțiunii de avertisment de către CNCD România riscă sancțiuni aspre pentru neimplementarea directivelor Uniunii Europene în domeniul combaterii discriminării, pentru care membrii Colegiului director poartă atât responsabilități morale cât și pecuniare.

5.9. Discriminarea vizează minori. Acest domeniu este extrem de sensibil, ceea ce implică și mai mult necesitatea acordării unei amenzi substanțiale în locul unui avertisment.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu 6 (șase) voturi pentru și 2 (două) voturi împotriva** (Membru Colegiu director-Istvan Haller și Membru Colegiu director-Asztalos Csaba Ferenc) ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Referitor la incidentul din vestiar: nu sunt probe care să sublinieze acțiunea sau inacțiunea administratorului clubului (unanimitate vot);

2. Constatate discriminare conform art. 2 alin. 3 și art. 10 lit. 7 (6 voturi pentru și 2 voturi împotriva). Se va aplica sancționarea World Class România cu avertisment, conform art. 2

alin. 3 și art. 10 lit. f) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

3. Situația referitoare la modul în care se aplică regula diferit (în locații diferite) nu se mai analizează, întrucât Colegiul director a constatat și sancționat regula impusă referitoare la neutralitatea regulii (unanimitate vot);

4. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

5. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita.

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

ASZTALOS Csaba Ferenc – Membru

BERTZI Theodora – Membru

GHEORGHIU Luminița – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

JURA CRISTIAN - membru

LAZĂR Maria – Membru

PANFILE Anamaria – Membru

STANCIU Claudia – Membru

VASILE Alexandru – Membru

Hotărâre redactată de către:

A.P. – Membru Colegiul director al CNCD

B.B. – Asistent Colegiul director al CNCD

Opinie separată redactată de către

H.I. – Membru Colegiul director al CNCD

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.